

Et kæmpe billboard - måske et par kilometer fra Playa Larga - annoncerer, hvortil angrebet i Svinebugten nåede, inden det af Castros tropper blev slået ned.

Foto: Jakob Øster/Ritzau Scanpix

I Cubas Svinebugt kan du komme

For under 100 kroner lykkedes det skribenten at indtage hummer, drikke mojito og have en stor swimmingpool og et helt strandresort for sig selv. Tag med til en afslappet cubansk kystby, hvor man desuden kan forevige verdens mindste fugl

Af Jakob Øster
redaktion@dnmh.dk

Solen skinner, fuglene synger, og himlen er knaldblå, som jeg skridter gennem den lille strand- og fiskerlandsby Playa Larga.

Den ligger ved Bahía de los Cochinos på sydkysten af Cuba.

Omkring mig passerer jeg farvede huse med åbne verandaer, mænd med flettede, bredskyggede hatte, restaurerede 1950'ere Chevrolet-, Chrysler- og Buick-amerikanerbil-taxaer samt et par sporadiske og adstadige hestevogne.

Alt ånder således fred og idyl.

Til trods for, at jeg denne herlige formiddag altså befinder mig i selveste Svinebugten, er det langt fra svedige svin, der står på oplevelsesmenuen.

I stedet er jeg på udkig efter verdens mindste fugl.

Nær landsbyen ligger det enorme sumpområde Parque Nacional Ciénaga de Zapata, og ud for kysten ligger øen Isla de la Juventud.

I netop disse to naturområder findes stort

set hele verdens bestand af bikolibrier.

De uanseelige flyvende piskeris er så utroligt små, at man næsten skulle tro, at de, som starten af deres navn antyder, er insekter frem for fugle.

Deres lidt runde, småfede krop antyder - i modsætning til traditionelle langt slanke kolibrier - fuldstændig det samme.

Med en længde på blot fem centimeter og en vægt på omkring to gram er de nærmest umulige at få øje på i fri natur.

Og da min tålmodighed ligger nogenlunde så langt fra en ornitologs, som man kan forestille sig, tyer jeg i stedet til den lette løsning.

Kolibrier i baghaven

Casa Ana i Playa Larga-landsbyen fungerer som casa particular, hvor man kan leje et værelse hjemme hos en cubansk familie.

Derudover byder baghaven på en lille idyllisk sø samt en skøn fuglepark, hvor dagsgæster som mig for en yderst symbolsk betaling kan få lov at se på havens fauna.

Det første, jeg ser, som jeg entrerer den tæt bevoksede have, er dog ikke flaksende fugle, men et par asiater med tunge kame-

rastativer og lange telelinser.

Objektiverne peger de mod havens saftdispensere og de små ophængte plastikkanyer, der tilsvarende er fyldt op med sukkerholdig nektar.

Snart efter ankommer den første bikolibri.

Med mellem 100 og 200 vingeslag i sekundet står den kortvarigt stille i luften, mens den med sit lange og spidse næb suger nektar ud af den fastspændte beholder.

Jeg knipser ivrigt løs med mit store Nikon-kamera, men lige så pludseligt, som den energiske fugl ankom, er den væk igen.

Fra at have udfyldt det meste af mit kameras søgefelt er den som ved et trylleslag - og uden at jeg nåede at opdage det - helt og aldeles forsvundet.

Jeg kan ikke huske nogensinde før at have set et dyr, der kan accelerere med samme eksplosive hastighed.

Lidt efterfølgende research fortæller mig, at bikolibrien faktisk "kun" flyver med en hastighed på cirka 50 kilometer i timen.

Til sammenligning kan en dykkende vandrefalk bevæge sig mere end seks gange så

hurtigt. Og en gepard - som er klodens hurtigste landdyr - kan løbe med op til dobbelt hastighed.

På trods af det tvivler jeg fortsat på, at nogen af disse dyr kan forsvinde lige så pludseligt som de bittesmå fugle foran mig.

I løbet af de næste par timer tæller jeg mere end 20 forskellige bikolibrier, som ifølge gældende litteratur på området er både arbejdsomme og særdeles flittige individer.

I løbet af en enkelt dag kan en bikolibri nå at besøge intet mindre end 1500 forskellige blomster og dermed overføre pollen og bidrage væsentligt til utallige planters reproduktion.

Udflugt i gammel amerikanerbil

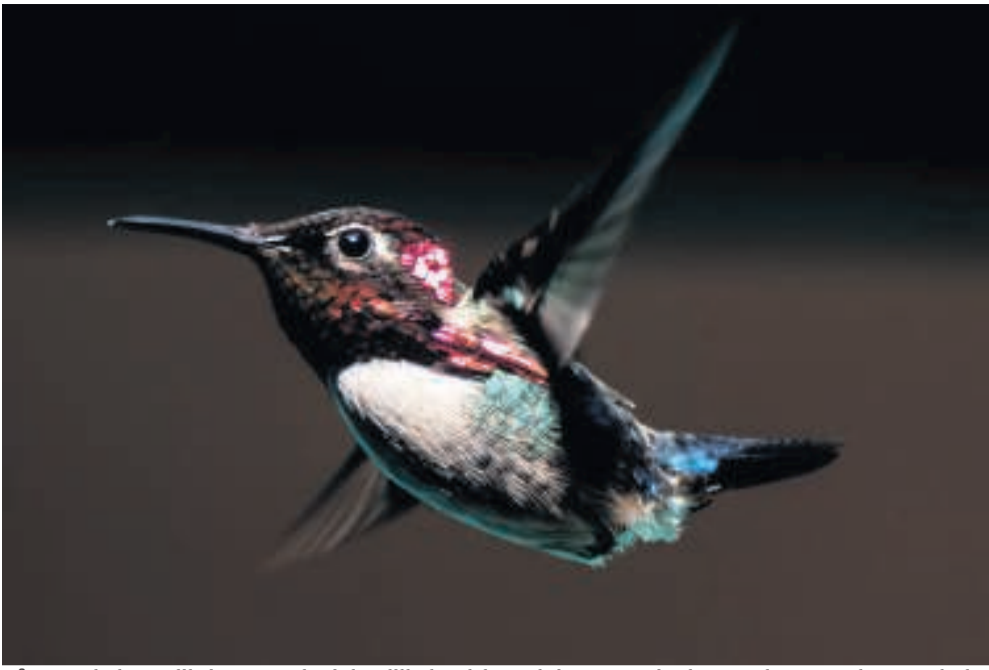
Dagen efter møder jeg en 30-årig lokal taxista, præcis der hvor landsbygrusstrandvejen krydser den asfalterede vej, der fører op langs kysten.

Flinke Jorge og hans matsorte Chevrolet-amerikanertaxa fra 1952 venter her tålmodigt på, om en af områdets turister skulle have lyst til at tage på en lille udflugt.

Og det er præcis sådan en, jeg har i tankerne.

Evtigt smilende Jorge forlanger beskedne 15 amerikanske dollar for at køre mig de fem kilometer til nabolandsbyen Palpite, vente et par timer og efterfølgende køre mig hjem igen.

I betragtning af at en halv times rundtur i

På Casa de los Colibries Bernabe i den lille landsby Palpite nær Svinebugten kan man komme helt tæt på de små og ret tykke bikolibrier.
Foto: Jakob Øster/Ritzau Scanpix

Med mellem 100 og 200 vingeslag i sekundet kan de små bikolibrier præcis ligesom almindelige kolibrier længe stå stille i luften.

Skribenten sammen med 30-årige Jorge og hans matsorte Chevrolet fra 1952.

Overalt på Cubas veje ses gamle velholdte 1950'er amerikanybiler. Her lidt uden for landsbyen Playa Larga.

helt tæt på verdens mindste fugl

Med tjeneren Carlito på Hotel Playa Larga er der rig mulighed for at øve sit spanske. Her prøver Carlito rollen som gæst - til ære for fotografen.

amerikanybil inde i hovedstaden Havana let koster 30-40 dollar, finder jeg prisen for beskeden og giver ham derfor lidt ekstra.

- Jeg har to piger. En, der går i skole, og en, der går i gymnasiet, fortæller Jorge muntert på spansk, da jeg spørger ind til hans familiesituation.

Undervejs nordpå passerer vi palmer, cubanske flag og også her utallige huse i kolonistil malet i pastelfarver.

Lidt senere kører vi forbi et kæmpe vejsidebillboard, hvorpå der med versaler står, at "hertil nåede lejesoldaterne".

Vi befinder os måske et par kilometer

inde i landet fra Svinebugtens indre ende.

Det var altså hertil og ikke længere, at de CIA-finansierede og Kennedy-støttede eksilcubanske soldater nåede, inden de i 1961 led nederlag til den Fidel Castro-ledede cubanske regeringshær.

Dagens udflugtsmål er endnu en fuglepark - denne gang ved navn La casa de los colibries Bernabe.

Her i endnu en idyllisk blomsterhave findes flittigt hakkende spætter, nærgående solsorte og kæmpestore, flaksende sommerfugle.

Også her er ophængt adskillige saftdispensere, der især tiltrækker de små, fede bikolibrier.

- Jeg tager dig med til Estadio Bernabeu, siger jeg for sjov til den lune, midaldrende ejer Bernabe, fordi hans navn - på nær det sidste bogstav - er identisk med det berømte fodboldstadion i Madrid.

Jeg fornemmer, at min platte joke falder i nogenlunde god jord, og derefter er der ingen grænser for, hvilke fugle Bernabe vil vise mig og fortælle mig om.

Palle alene på luksusresort

For seks dollar lejer jeg næste dag en cykel og cykler et par kilometer østpå til byens anden strand, som er den strand, landsbyen Playa Larga er opkaldt efter.

Udover stranden besøger jeg her luksus-hotellet Hotel Playa Larga, som dog lige nu er lukket grundet problemer med vandfor-

syningen.

Disse problemer afholder dog heldigvis ikke resortets fremragende og kæmpestore swimmingpool fra at være åben for betalende dagsgæster.

Hele dagen har jeg derfor palmer, svømmebøl, strandstole og intet mindre end fire tjenere fuldstændig for mig selv.

En dagsbillet koster 2800 cubanske pesos - svarende til lidt under 70 danske kroner.

Beløbet inkluderer ud over brug af swimmingpool hele dagen også en hummer med ris, en grillt fisk med grøntsager, en iskold mangojuice og til sidst en mojito-cocktail.

Fra min liggestol filosoferer jeg lidt over, hvordan Cuba med den pressede nationaløkonomi og de lave priser skal komme på fode igen.

Den evigt smilende baransvarlige Carlito har ikke svaret, men mens vi hører herlig cubansk musik, fortæller han mig i stedet lidt om sit liv og sin familie.

Ligesom taxachaufføren Jorge, fugleparksejeren Bernabe og Milagros og Doniel, som jeg i landsbyen har lejet et værelse hos, er de søde, nysgerrige og åbne cubanere alene grund nok til at besøge denne fantastiske og eventyrlige sydkystdestination.

En destination med en historisk placering, en enestående flora og fauna, og hvor gamle biler og hestevogne ofte giver en fornemmelse af at være rejst tilbage i tiden.

/ritzau/